

Sygn. akt: I C 930/16 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 lutego 2017 r.

Sąd Rejonowy w Olkuszu I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Michał Siemieniec
Protokolant:	sekretarka Weronika Chmiest

po rozpoznaniu w dniu 15 lutego 2017 r. w Olkuszu na rozprawie

sprawy z powództwa (...) S.A.

przeciwko G. B.

o zapłatę

oddala powództwo.

Sygn. akt I C 930/16 upr.

UZASADNIENIE

W dniu 18 maja 2016 roku powód (...) S.A. wniósł pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym przeciwko G. B., domagając się od niego zapłaty kwoty 309,06 złotych z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 19 sierpnia 2014 r. do dnia zapłaty, zasądzenia zwrotu kosztów sądowych w kwocie 30 zł i kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 90 złotych oraz innych kosztów w kwocie 0,30 złotych.

W uzasadnieniu żądania pozwu wyjaśniono, że pozwany jest zobowiązany do zapłaty składki z umowy ubezpieczenia nr (...) z dnia 28 lipca 2014 r. dot. pojazdu V. (...), nr rej. (...). Powód, jak wskazał, wykonał swoje zobowiązanie, świadcząc ochronę z tytułu ubezpieczenia w okresie trwania umowy od 20 września 2010 r. do 17 maja 2011 r. Składka ubezpieczeniowa nie została zapłacona w podanej przez powoda wysokości. Na etapie przedsądowym powód dążył do polubownego zakończenia sprawy – wezwał pozwanego do zapłaty oraz próbował nawiązać kontakt telefoniczny, jednak strona pozwana nie starała się wyjaśnić sprawy na etapie przedsądowym i nie dokonała zapłaty należności.

W dniu 6 czerwca 2016 roku Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie uwzględnił powództwo wydając nakaz zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym. Pozwany wniósł w terminie sprzeciw od tego nakazu zapłaty, zaskarżając go w całości i podnosząc zarzut nieistnienia zobowiązania dochodzonego pozvem. Pozwany wyjaśnił, iż pojazd, którego dotyczyła umowa ubezpieczenia, na którą powoływała się strona powodowa, został w dniu 31 marca 2011 r. sprzedany. Nie jest więc możliwe, by w 2014 r. pozwany zawarł opisaną w pozwie umowę ubezpieczenia.

Na skutek wniesienia sprzeciwu przez pozwanego Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie postanowieniem z dnia 22 czerwca 2016 roku przekazał sprawę do Sądu Rejonowego w Olkuszu.

W postępowaniu przed Sądem Rejonowym w Olkuszu pozwany dodatkowo podniósł – z ostrożności procesowej - zarzut przedawnienia roszczenia powoda.

Powód w dniu 21 listopada 2016 r. ograniczył żądanie pozwu o kwotę należności głównej 60,52 zł, wyjaśniając, że polisa została rozliczona w związku ze zbyciem pojazdu, co skutkowało umorzeniem postępowania w zakresie żądania tej kwoty postanowieniem z dnia 15 lutego 2017 r.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny

W dniu 20 września 2010 r. G. B. nabył od (...) Bank S.A. samochód marki V. (...), nr rej. (...).

[dowód: faktura VAT nr (...), k. 33]

Pojazd był objęty ubezpieczeniem odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych w (...) S.A. na okres od 18 maja 2010 r. do 17 maja 2011 r. Stroną umowy ubezpieczenia był (...) Bank S.A., który zobowiązał się uiścić składkę w kwocie 381,48 zł.

[dowód: polisa nr (...), k. 34]

W dniu 31 marca 2011 r. G. B. sprzedał samochód marki V. (...), nr rej. (...) obywatelowi Rumunii N. A..

[dowód: faktura VAT nr (...), k. 46]

W dniu 28 lipca 2014 r. (...) S.A. wystawiło polisę nr (...), stwierdzającą objęcie w okresie od 18 maja 2010 r. do 17 maja 2011 r. ubezpieczeniem odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu mechanicznego V. (...), nr rej. (...) – G. B.. Składka została ustalona na kwotę 309,06 zł.

[dowód: polisa nr (...), k. 31]

W dniu 3 listopada 2014 r. powód wezwał na piśmie pozwanego do zapłaty kwoty 318,53 złotych tytułem należności z umowy OC posiadaczy pojazdów mechanicznych, zawartej na pojazd marki V. (...), nr rej. (...).

[dowód: wezwanie do zapłaty, k. 35]

Powyższe okoliczności faktyczne ustalono w oparciu o dowody z dokumentów, ewentualnie ich kopii, które nie były kwestionowane przez którąkolwiek ze stron.

Sąd zważył, co następuje

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie. Zgodnie z art. 6 kc, ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z tego faktu wywodzi skutki prawne, w niniejszym przypadku na powodzie. Z dokumentów przedstawionych przez powoda w żadnym razie nie wynika fakt zawarcia w dniu 28 lipca 2014 r. przez pozwanego umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu mechanicznego dotyczącej pojazdu marki V. (...), nr rej. (...). W dacie tej pozwany nie był już właścicielem ww. pojazdu, bowiem, jak wykazał przedstawioną fakturą, zbył go w 2011 r. obywatelowi Rumunii.

Na tle stanu faktycznego sprawy można przyjąć, że z mocy art. 31 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz.U. 2016, poz. 2060, t.j.), na pozwanego przeszły prawa i obowiązki Banku (...) S.A. wynikające z umowy ubezpieczenia zawartej przez Bank w dniu 18 maja 2010 r. na okres do 17 maja 2011 r., jednakże za ten okres roszczenie uległo przedawnieniu. W myśl art. 819 § 1 kc, roszczenia z umowy ubezpieczenia przedawniają się z upływem lat trzech. Zgodnie z art. 117 § 2 kc, po upływie terminu przedawnienia ten, przeciwko komu przysługuje roszczenie, może uchylić się od jego zaspokojenia, chyba że zrzeka się korzystania z zarzutu przedawnienia. Skoro pozwany podniósł zarzut

przedawnienia i zarzut ten okazał się skuteczny, należało powództwo oddalić. Z przedstawionych względów orzeczono jak w sentencji wyroku.

[SSR M. S.]